

கலைஞரும்

48

நானும்

■ நடிகர் பிரபு

“என் சிறுவயது காலத்திலிருந்தே கலைஞரை ‘பெரியப்பா’ என்றுதான் அழைத்து வருகிறேன். அவருக்கும் அப்பாவுக்குமான நட்பும் உறவும், அன்பும் சொல்லில் கொண்டு வரமுடியாதது. அந்த அளவுக்கு காவியமான உறவு அது.

நான் சிறுவயதில் பெங்களூருவில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போதெல்லாம், அப்பாவின் அனைத்துப் படங்களுக்கும் பெரியப்பாதான் வசனம் எழுதுவார் என நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒருமுறை பெரியப்பா கலைஞர் அவர்கள் பெங்களூர் வந்திருந்தபோது, அவர் தங்கியிருந்த ஓட்டலுக்கு சந்திக்கச் சென்றேன்.

‘எழுத நீங்க... பேச அவர்...’

அங்கிருந்தவர்கள் என்னை அழைத்துச் சென்று, பெரியப்பா அவர்களிடம் கொண்டு போய் விட்டதும் அவ்வளவு வாஞ்சையுடன் என்னை விசாரித்தார்.

‘இங்க என்ன பன்ற, எப்படி வந்த?’ எனக் கேட்டவரிடம் நான் அங்கு படிக்கும் தகவலைக் கூறினேன். “ஆமாம், என் நண்பன் கணேசனின் மகன்கள் இங்கு படிக்கிறதாகச் சொல்லியிருக்காங்க” என்று கூறியவர், “சாப்பிட்டியா?” என்று கேட்டுவிட்டு, உடனே, அந்த ஓட்டலில் இருந்து சாப்பாடு வரவழைத்து, சாப்பிடவும் வைத்தார்.

அப்போது ‘ஏன் பெரியப்பா இப்போதெல்லாம் அப்பா படங்களுக்கு எழுதுறதில்லை?’ என்று துடுக்குத்தனமான ஒரு கேள்வியையும் அப்போது கேட்டேன். அதற்கு, பெரியப்பா சிரித்துக்கொண்டே, “இந்தக் கேள்வியை என் நண்பன், உன் அப்பாவிடமே கேள்” என்று கூறினார்.

கிளம்பும் நேரத்தில் ‘தென்பாண்டிச் சிங்கம்’ புத்தகத்தை எடுத்து, ‘அன்பு மகனுக்கு பெரியப்பா’ எனக் கையெழுத்திட்டு அளித்துவிட்டு, ‘புத்தகத்தின் பெயரைப் படிப்பா’ என்றார். நான் தமிழ் படிக்கத் தெரியாமல் தடுமாறியதும், ‘என்னப்பா நீ, என் நண்பன்கிட்ட நானுறு பக்கத்துக்கு எழுதிக் கொடுத்தாலும், பேப்பரை பார்க்காமல், உணர்ச்சி பிசகாமல் பேசுவாரேப்பா’ என்றார். ‘எழுத நீங்க இருக்கீங்க, பேச அவர் இருக்கிறார். அதனால், எங்களை ஆங்கிலம் படிக்கட்டும் என இங்கு அனுப்பி இருக்கிறார்’ என சமாளித்தேன். இரண்டு மணி நேரத்துக்கு மேல் என்னோடு பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டு, அனுப்பி வைத்தார்.

தொலைந்து போன கேஸ்ட்

நான் படத்தில் நடிக்க முடிவெடுத்ததும், ‘கோபாலபுரம் போய் பெரியப்பா அவர்களிடம் ஆசி வாங்கிக்கொண்டு வா’ என அப்பா

சொன்னார். நான் கோபாலபுரம் சென்று அவரது அறையில் அவரைச் சந்தித்தேன். ‘என்ன படத்தில் நடிக்கப் போற, இங்கிலிஷ் படத்திலா, தமிழ்ப் படத்திலா?’ எனக் கேட்டார். ‘தமிழ்ப் படம்தான்’ என்றதும், ‘அப்பா பேரைக் காப்பத்தனும்பா’ என வாழ்த்தி அனுப்பினார்.

சில வருடங்களில் 30 படங்கள் நடித்திருந்தேன். அதில் என் அப்பாவுடன் 19 படங்கள் செய்திருந்தேன். அதனால், நான் அப்பாவால் வளர்ந்து வருகிறேன் என பேசக் வந்தது. அதனால், கொஞ்ச காலம் இடைவெளிவிட்டு, திரும்ப நடிக்கத் தொடங்கினேன்.

அப்போதுதான் பெரியப்பாவின் ‘பாலைவன ரோஜாக்கள்’ படம் கிடைத்தது. அந்தப் படத்தில் அப்பாவின் வசனத்தில் நடிக்க ஆர்வமாக இருந்தேன். சத்யராஜ் நாயகன், நான் துணை நாயகனாக நடிக்கிறேன். ஆனால், எனக்கு வசனங்கள் குறைவாக இருந்தன. படப்பிடிப்புத் தளத்துக்கு வந்த பெரியப்பா அவர்களிடம், ‘எனக்கு பெரிதாக டயலாக் இல்லீங்களேப்பா’ என்றேன். ‘உனக்கு டயலாக் இங்கிலிஷ்ல வேணுமா? தமிழ்ல வேணுமா’ என்றார். ‘அப்பா... உங்க டயலாக் பேசணும் என ஆசையா இருக்கு’ என்றேன். ‘சரி கவலைப்படாத நான் பண்ணித் தர்றேன்’ என்றார்.

அதற்குப் பிறகு ‘காவலுக்குக் கெட்டிக்காரன்’ படத்தில் நடிக்க அழைப்பு வந்தது. பெரியப்பா டயலாக் எழுதுகிறார். என்னை அழைத்தவர், ‘நீயும் கேட்டுக்கிட்டே இருக்கே, இந்தப் படத்தில் ஓரங்க நாடகம் போன்ற காட்சி, அதில டயலாக் வரும் பேசிறியா’ என்றார். எனக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பாக அதை எதிர்பார்த்திருந்தேன்.

பெரியப்பா அந்த வசனங்களை எழுதி, அவரது குரலிலேயே பதிவுசெய்து அனுப்பினார். அந்த ஒலிநாடாவின் இறுதியில், ‘இந்த வசனத்தை உன் அப்பா எப்படி உச்சரிக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்’ என்றும் பதிவு செய்து அனுப்பினார். அதை ஆர்வத்துடன் வாங்கிய அப்பா, தனது குரலிலேயே அதைப் பதிவு செய்து கொடுத்தார்.

பெரியப்பா கலைஞர் அவர்கள் வசனம் எழுதி, அதை என் அப்பா நடிகர் திலகம் பேசுவதைக் கேட்பதுதான் கொடுப்பினை. அவ்வளவு பிரமாதமாக அது இருந்தது. பின்னர், அதை அவரிடம் சொன்னபோது, ‘அந்தக் கேசட்டைக் கொடு, கலைஞர் டி.வியில் ஒளிபரப்பச் சொல்றேன்’ எனக் கேட்டார். ஆனால், அந்தக் கேசட் தொலைந்து போயிருந்ததால் மிகவும் வருத்தப்பட்டார்.

திரைத்துறைப் பணிகளைப் பொறுத்தவரை பெரியப்பா அவர்கள் தன்னுடன் பணியாற்றுவவர்களை எந்த அழுத்தத்துக்கும் ஆளாக்கியதில்லை.

“வழிநடத்திக் கொண்டிருக்கும் பெரியப்பா..!”

நண்பர் மகன் என்றோ, மாற்றுக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்றோ எதற்காகவும் அவர் அழுத்தங்களை உருவாக்கமாட்டார். இலகுவாக வேலை செய்ய வைப்பார்.

‘எம்.ஜி.ஆர் விருது’ கொடுத்தபோது, கலைஞர் பெரியப்பா அவர்களைச் சந்தித்தேன். ‘உனக்குப் பிடிச்ச பெரியப்பா விருதா’ என்றவரிடம், ‘நீங்களும் பெரியப்பாதான், உங்கமேலயும் அதே பிரியம்தான்’ என்றேன். ‘சரிப்பா கோபிச்சகாதப்பா’ என தனது பிரியத்தைக் காட்டுவார். அவர் முதலமைச்சராக இருக்கும்போது அவர் கையால் ‘கலைமாமணி’ விருது வாங்கினேன்.

‘முத்தம் கொடுத்தால் அரசியலாகும்’

பெரியப்பா முதலமைச்சராக இருந்தபோது, ஒருநாள் காலையில் சண்முகநாதன் அண்ணன் அவர்கள் போன் செய்து அழைத்தார். ‘சி.எம் அழைக்கிறார், கோபாலபுரம் வாங்க’ என்றதும் நான் சென்றிருந்தேன். என்னை வரவேற்ற பெரியப்பா, ‘ஏம்பா பிரபு, நேத்து என் நண்பன் திரைப்படத்தைப் பார்த்தேன், இரவெல்லாம் தூக்கம் இல்லை, அதான் உன்னை அழைத்தேன்’ என்றார். ‘அப்பாவை அழைத்து வரட்டுங்களை’ எனக் கேட்டேன். ‘வேண்டாம்மா, அவனுக்கு இப்ப முத்தம் கொடுத்தா அரசியலாகும்ப்பா’ எனச் சிரித்தவர், ‘நான் டி.வியில் கணேசனை தொட்டே முத்தம் கொடுத்துடுவேன்’ என்றார். அந்த அளவுக்கு இருவரும் அன்பு, பாசம், நட்பு

கொண்டவர்கள்.

அப்பாவும், பெரியப்பாவும் ஓர் இடத்தில் சந்தித்துக் கொள்கிறார்கள் எனில், அந்த இடமே கலகலப்பாகவும், உற்சாகமாகவும் இருக்கும். நகைச்சுவைக்குப் பஞ்சமே இருக்காது. பெரியப்பா அவர்கள் அவரது நண்பனுக்காகக் கடற்கரை சாலையில் சிலை எடுத்தார்கள். அந்த விழா அவ்வளவு நெகிழ்ச்சியான நிகழ்வாக எங்கள் குடும்பத்துக்கு அமைந்தது. தனது நண்பர் கணேசனுக்காக அவர் சிலை வைக்கத் திட்டமிட்ட இடத்தில் அமைக்க முடியவில்லை என்றதும், அவரது தவிப்பை உடனிருந்து பார்த்தேன். அவரது அப்போதைய வருத்தத்தை விவரிக்க வார்த்தைகளே இல்லை. பின்னர் அவர் நினைத்த இடத்திலேயே அவருக்கு சிலை வைக்கத் திட்டமிட்ட பெருமைப்படுத்தினார். அதற்காக, பெரியப்பா அவர்களுக்கு எங்கள் குடும்பமே நன்றி சொல்லும் இடத்தில் உள்ளோம்.

தமிழ் இருக்கும் வரையிலும் முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞர் என உலகமெல்லாம் போற்றும் என் அன்பு பெரியப்பா இருப்பார். அவருடன் அவரது நண்பர் கணேசனும் நினைவுகூரப்படுவார் என்பதும், எங்கள் குடும்பத்துக்குப் பெருமை அளிக்கக்கூடியது. அந்த வாய்ப்பினையும் அவர் எழுத்துகளே அளித்தன. ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் விட்டுக்கொடுக்காத அந்த அன்பு எங்களை வழிநடத்தும்..”

...பகிர்வார்கள்

துயர் துடைக்கக் கரம் கோர்போம்!

அதி.மு.க. ஆட்சி வெள்ள பாதிப்பின் போது அரசு மக்களுக்கு உதவும் என்று எந்த எதிர்பார்ப்புமே பாதிக்கப்பட்டவர்களிடம் இருக்க வில்லை. அரசாங்கம் உதவியோவ தில்லை என்று உணர்ந்து கொண்டதாலோ என்னவோ அதி க எ ண் ணி க் கை யி ல் தன்னார்வலர்கள் நிவாரணப் பணியைத் தங்களின் கைகளில் எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

உதவி செய்யவர்களும் உதவி பெறுபவர்களும் அவரவர்களாகவே உதவியைப் பரிமாறிக் கொண்டார்கள். அன்றைய அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உதவவும் இல்லை. அவர்களுக்கு இடையே தடையாக நிற்கவும் இல்லை.

ஆனால், தி.மு.க. ஆட்சியில் நிலைமை வேறு. அரசு பொறுப்பை கையில் எடுக்கிறது. அந்த எண்ணத்தில்தானோ என்னவோ பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அரசாங்கம் தமக்கு உதவ வேண்டுமென்ற எதிர்பார்ப்பு, பெருமளவில் இருக்கிறது. இதே காரணத்தால் கடந்த காலத்தைப் போல் அல்லாமல் போதுமான எண்ணிக்கையில் தன்னார்வலர்கள் இன்று வரை நிவாரணப் பணிக்கு வரவில்லை.

சதியை முறியடித்து, சவால் களை எல்லாம் வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். -இளங்கோவன் கீதா ஃபேஸ்புக் பதிவு

[::] :பள்ளாஷ்பேக்

அண்ணாதுரை

முதல்முறை சந்திப்பு!

1996-ஆம் ஆண்டு அன்றைய இளைஞர் அணிச் செயலாளரும் இன்றைய கழகத் தலைவருமான தளபதி அவர்கள், திருவண்ணாமலை மாவட்டத்துக்கு வருகை தந்தார். அப்போது அவர் அமைச்சர்

எ.வ.வேலு அவர்களின் வீட்டில் தங்கியிருந்த போது, அவரை சந்திக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன். முதல் முறையாக அவரைச் சந்தித்து என்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டதை, இன்றைக்கு நினைத்தாலும் பரவசம் தரும் உணர்வாக இருக்கிறது. சந்திப்புக்குப் பிறகு அவருடன் புகைப்படம் எடுத்துக் கொண்டேன்.

-ரா.அண்ணாதுரை, கிளைச் செயலாளர், மேலகச்சிராப்பட்டு, திருவண்ணாமலை.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறுகுறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புகள். அலையேசி என் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018. வாட்ஸ்தப் எண் : 90033-24473 மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவூலம்

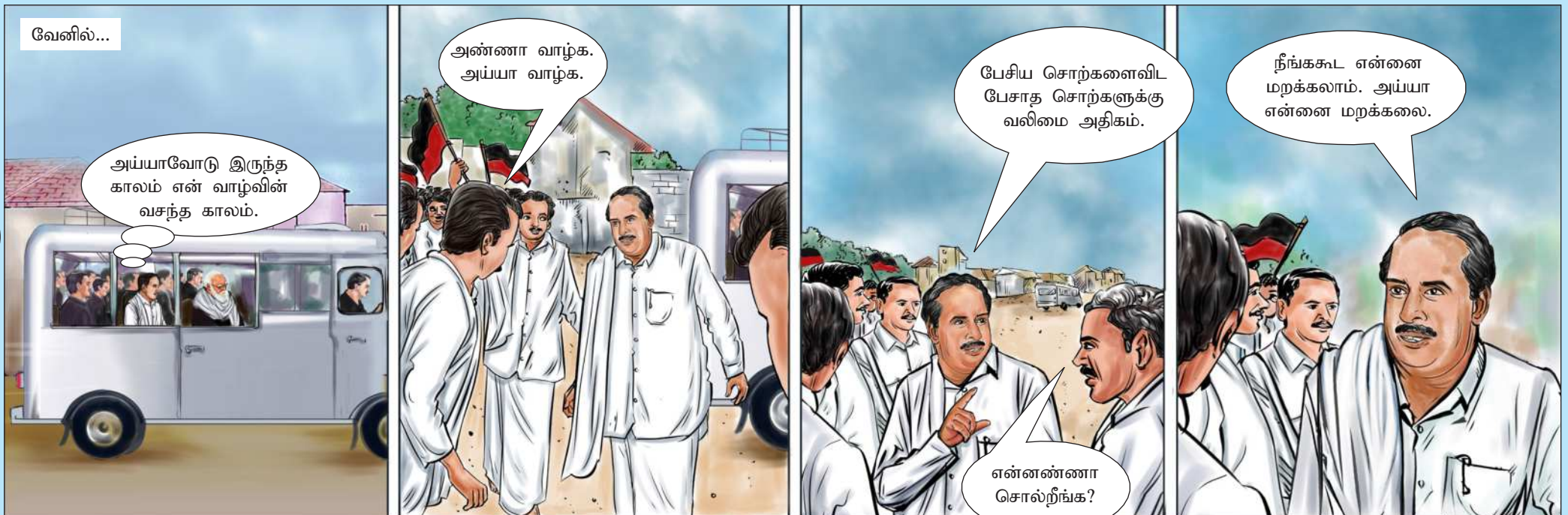
புயல் நிவாரணத்துக்கு நாடக நிதி!

1952-ஆம் ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டத்தில் வீசிய புயலால் பாதிக்கப் பட்ட மக்களுக்கு, கழகத்தின் சார்பில் நிதி திரட்டி, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு கைத்தறி வேட்டி- சேலைகள் வாங்கி ஏழை எளியோருக்கு வழங்கப்பட்டது. அந்தப் பணிக்கு கலைஞரை தலைவராக இருக்குமாறு கழகம் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. அதற்காக கலைஞர், தான் எழுதிய ‘தூக்குமேடை’ எனும் நாடகம் நடத்தி நிதி திரட்டினார்.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம்

324

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்